

## V I Lenin

**Brev till CK-medlemmarna**

Kamrater!

Jag skriver dessa rader på kvällen den 24. Läget är ytterst kritiskt. Det är absolut klart att ett dröjsmål med upproret nu sannerligen är detsamma som döden.

Av alla mina krafter ber jag kamraterna förstå att allt nu hänger på ett hår, att på dagordningen står frågor, som inte löses av konferenser eller kongresser (inte ens av sovjetkongresser), utan uteslutande av folken, av massan, genom de beväpnade massornas kamp.

Kornilovmännens borgerliga anstormning, Verchovskijs avlägsnande visar, att det är omöjligt att vänta. Det är nödvändigt att till varje pris i kväll, i natt arrestera regeringen efter att ha avvärjat officersaspiranterna (besekrat dem, om de gör motstånd) osv.

Det är omöjligt att vänta!! Allt kan gå förlorat!!

Värdet av ett omedelbart maktövertagande är: skydd av *folket* (inte av kongressen utan av folket, i första hand armén och bönderna) mot kornilovregeringen, som fördrivit Verchovskij och kokat ihop en andra kornilovsammansvärjning.

Vem skall överta makten?

Det är för närvarande oviktigt: må den militärrevolutionära kommittén ta den ”eller någon annan institution” som förklarar att den kommer att överlämna makten endast åt verkliga representanter för folkets intressen, arméns intressen (omedelbart förslag om fred), böndernas intressen (omedelbart beslagtagande av jorden, privategendomens avskaffande), de svältandes intressen.

Det är nödvändigt att alla distrikt, alla regementen, alla krafter genast mobiliseras och omedelbart sänder delegationer till militärrevolutionära kommittén, till bolsjevikernas centralkommitté med det eftertryckliga kravet att statsmakten under inga omständigheter kvarlämnas i händerna på Kerenskij & Co till den 25 oktober, under inga omständigheter; saken måste absolut avgöras i kväll eller i natt.

Historien kommer inte att förlåta revolutionärerna ett dröjsmål, när de kan segra idag (och säkert kommer att segra idag), medan de riskerar att i morgon förlora mycket, riskerar att förlora allt.

Om vi tar makten idag, så tar vi den inte mot sovjeterna utan för dem.

Att ta makten är upprorets sak; dess politiska mål blir klart efter maktövertagandet.

Det vore detsamma som undergång eller formalism att vänta på den osäkra röstningen den 25 oktober, folket har rätt och skyldighet att lösa sådana frågor inte genom omröstningar utan med våld; folket har rätt och skyldighet att i revolutionens kritiska ögonblick ange riktningen för sina representanter, t o m för sina bästa representanter, och inte vänta på dem.

Det har alla revolutioners historia bevisat, och det vore en gränslös förbrytelse av revolutionärerna, om de lät ögonblicket gå sig ur händerna, ehuru de vet att *revolutionens räddning*, fredsförslaget, Petrograds räddning, räddningen undan svälten och jordens överlämnande till bönderna beror på dem.

Regeringen vacklar. Den måste till varje pris få *dödsstöten!*

Ett dröjsmål med aktionen är detsamma som döden.

Skrivet den 24 oktober (6 november) 1917

Publicerat ffg 1924

V I Lenin, *Samlade skrifter*, 5:e ry uppl, b 34, s 435-436